

Η Επιτροπή στηρίζει αποκλειστικώς το ύψος του ποσοστού αποδόσεως που η ίδια θεωρεί ως σύνηθες στην αγορά, όσον αφορά το τμήμα των περιουσιακών στοιχείων της Wfa που μπορεί η προσφεύγουσα να αξιοποιήσει οικονομικώς, στο ότι στην απόφαση της Credit-Lyonnais του έτους 1995 έλαβε ως βάση απόδοση 12 % μετά την αφαίρεση φόρων. Η απόφαση όμως Credit-Lyonnais δεν μπορεί να εφαρμοστεί στην παρούσα υπόθεση, διότι η Credit-Lyonnais συνιστούσε επιχείρηση χριζούσα εξυγιάνσεως.

Η Επιτροπή συγχέει την απόδοση των ιδίων κεφαλαίων από της σκοπιάς της επιχειρήσεως με την απόδοση των επενδύσεων από της σκοπιάς του εισφέροντος το κεφάλαιο και εσφαλμένως εκλαμβάνει τις προσδοκίες αποδόσεως ως καθαρή απόδοση.

Η λαμβανόμενη ως βάση, εκ μέρους της Επιτροπής, απόδοση 12 % μετά τους φόρους για επενδύσεις αρχικού κεφαλαίου δεν ευσταθεί. Η Επιτροπή συγχέει αποδόσεις προ φόρων και κατόπιν καταβολής φόρων.

Η εκχώρηση της Wfa στην WestLB δεν παρουσιάζει καμία ιδιαιτερότητα που να δικαιολογεί προσαύξηση κατά 1,5 % του ποσοστού 12 % κατόπιν φόρων.

Αβασίμως η Επιτροπή θεωρεί ότι η προσφεύγουσα πρέπει να καταβάλει αποζημίωση και για το τμήμα εκείνο των περιουσιακών στοιχείων της Wfa που δεν είναι χρησιμοποιήσιμο.

Τέλος, αδικαιολογήτως η Επιτροπή δεν λαμβάνει υπόψη της, κατά τον υπολογισμό του ύψους της καταβλητέας αποζημιώσεως, τις συνέπειες στον τομέα των συνεργειών που προέκυψαν από τη συγχώνευση των δύο αυτών πιστωτικών ιδρυμάτων.

Προσφυγή του Hans Mc Auley κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 13 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση T-230/99)

(2000/C 6/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Hans Mc Auley, κάτοικος Wezembeek-Oppeem (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους Jean-Noël Louis, Greta-Françoise Parmentier και Véronique Peere, δικηγόρους Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της εταιρίας Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Οκτωβρίου 1999 προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις του Συμβουλίου περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για τη θέση, βαθμού L/A 3, προϊσταμένου του αγγλικού μεταφραστικού τμήματος και γλωσσικού συμβούλου του τμήματος αυτού·

— να ακυρώσει τις αποφάσεις διορισμού δύο άλλων προσώπων στη θέση προϊσταμένου του αγγλικού μεταφραστικού τμήματος και γλωσσικού συμβούλου·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων βάλλει κατά της αρνήσεως της ΑΔΑ να δεχθεί την υποψηφιότητά του για δύο θέσεις L/A 3.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, επικαλείται:

— Παράβαση των άρθρων 29 και 45 του ΚΥΚ·

— Παραβίαση της διαδικασίας προαγωγής

— Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της εξελίξης της σταδιοδρομίας.

Τέλος, ο προσφεύγων προβάλλει εν προκειμένω κατάχρηση εξουσίας.

Προσφυγή του Colin Joynson κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 12 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση T-231/99)

(2000/C 6/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Colin Joynson, εκπροσωπούμενος από τους Becket Bedford, του Middle Temple, και Ferdinand Kelly, Solicitors, 21 Bennetts Hill, Birmingham, B2 5QP, Ηνωμένο Βασίλειο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 12 Οκτωβρίου 1999, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 1999, στην υπόθεση IV/36.081/F3 — Bass·

— να αποφανθεί ότι η Επιτροπή υποχρεούται, βάσει του άρθρου 233 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας να θεσπίσει τα μέτρα που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση της προς την εκδοθησόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι, στις 3 Φεβρουαρίου 1998, η Επιτροπή γνωστοποίησε⁽¹⁾, σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 3, του κανονισμού 17/62, την πρόθεσή της να λάβει ευνοϊκή θέση σχετικά με ορισμένες συμφωνίες που της είχαν κοινοποιηθεί από την Bass, παρέχοντας, αναδρομικώς, απαλλαγή σύμφωνα με το άρθρο 81, παράγραφος 3, ΕΚ. Οι εν λόγω συμφωνίες ήταν μισθώσεις με τυποποιημένη μορφή, με αντικείμενο υποχρέωση αναλήψεως δεσμεύσεως ως προς την μπίρα όσον αφορά πλήρως εξοπλισμένα και διαθέσιμα σχετικά άδεια για επιτόπου κατανόηση ποτών καταστήματα λιανικής πώλησεως ποτών στην Αγγλία και την Ουαλία, καθώς και άλλες σχετικές συμφωνίες, ομού μετά των αντιστοιχών για τη Σκωτία συμβάσεων. Πριν λάβει την οριστική επί του θέματος αυτού απόφαση, η Επιτροπή κάλεσε όλους τους ενδιαφερομένους να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

Στις 31 Μαρτίου 1999, ο προσφεύγων υπέβαλε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις του μαζί με έκθεση εμπειρογνώμονα. Κατά των παρατηρήσεων αυτών ηγέρθησαν αντιρρήσεις σχετικά με την πρόθεση χορηγήσεως για την Bass απαλλαγής.

Στις 16 Ιουνίου 1999, η Επιτροπή έλαβε απόφαση σχετικά με διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 81 ΕΚ (υπόθεση IV/36.081/F3 — Bass) (η προσβαλλομένη απόφαση)⁽²⁾. Με την απόφαση εκείνη, η Επιτροπή, αγνοώντας τις αντιρρήσεις που είχαν διατυπωθεί με τις εν λόγω παρατηρήσεις, παρέσχε στην Bass, αναδρομικώς, απαλλαγή σε σχέση με τις κοινοποιηθείσες συμφωνίες ισχύουσες από την 1η Μαρτίου 1991 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2002.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο να αναγνωρίσει ότι, παρέχοντας απαλλαγή όσον αφορά τις κοινοποιηθείσες συμφωνίες, η Επιτροπή:

- (α) παρέλειψε να εκτιμήσει ορθώς τα πραγματικά και νομικά περιστατικά από τα οποία αποδεικνύεται ότι οι κοινοποιηθείσες συμφωνίες δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 81, παράγραφος 3·
- (β) παρέλειψε να αιτιολογήσει την απόφασή της σχετικά με το ότι οι κοινοποιηθείσες συμφωνίες πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 81, παράγραφος 3.

(1) ΕΕ 1999, C 36, σ. 5.

(2) ΕΕ 1999, L 186, σ. 1.

Προσφυγή του ομόσπονδου κράτους Nordrhein-Westfalen κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 12 Οκτωβρίου 1999

(Υπόθεση T-233/99)

(2000/C 6/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Το ομόσπονδο κράτος Nordrhein-Westfalen, εκπροσωπούμενο από τον Dr. Michael Schütte, Bruckhaus Westrick Helle Löber, Βερολίνο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Bonn & Schmitt, 7 Val Ste. Croix, άσκησε στις 12 Οκτωβρίου 1999 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο,

1. να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής K (1999) 2265 endg. της 8ης Ιουλίου 1999·
2. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της αιτήσεως ακυρώσεως είναι η επιδοθείσα στις 4 Αυγούστου 1999 στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας με την από 4 Αυγούστου 1999 επιστολή της Επιτροπής SG (99) D/6112 απόφαση της Επιτροπής K (1999) 2265 Endg. της 8ης Ιουλίου 1999, περί κρατικής ενισχύσεως που χορήγησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της Westdeutschen Landesbank Girozentrale (WestLB) (στο εξής: απόφαση).

Η διεπαιώνουσα απλώς τις τρέχουσες υποθέσεις Επιτροπή ήταν αναρμόδια για τη λήψη της αποφάσεως, διότι αυτή, λόγω της σημασίας της, δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε ως τρέχουσα υπόθεση ούτε η μη έκδοσή της θα μπορούσε να παραβλάψει τα συμφέροντα της Κοινότητας ή επιμέρους προσώπων.

Η Επιτροπή, λόγω του «τελούντος εν αδεία» αρμόδιου επιτρόπου κ. Bangemann, δεν είχε τη δέουσα σύνθεση.

Η Επιτροπή δεν έδωσε στη διάθεση του προσφεύγοντος σημαντικά για την υπεράσπισή του έγγραφα, ιδίως μια μελέτη της εταιρίας μελετών First Consulting, περιορίζουσα έτσι τις δυνατότητες άμυνας του προσφεύγοντος.

Η έκθεση των πραγματικών περιστατικών είναι, σε σημαντικά σημεία, ανεπαρκής, και προφανώς ανακριβής, ιδίως όσον αφορά τη διάρθρωση των δραστηριοτήτων των σχετικών με την ανάθεση δημοσίων καθηκόντων στη WestLB. Η WestLB δεν αποτελούσε επιχείρηση χρίζουσα «εξυγιάνσεως», αλλά μία οικονομικώς αποδοτική επιχείρηση. Εκ του λόγου αυτού η Επιτροπή κακώς εφάρμοσε στην περίπτωση της WestLB τα κριτήρια εκτιμήσεως που συνήθως εφαρμόζονται στην περίπτωση συγκεντρώσεως κεφαλαίων επιχειρήσεων οι οποίες αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες.